

Här och nu i 6 månader.

På nyårsafton 2017 kl 12.40 lyfte planet från Göteborg mot Auckland. Mia hade fått tjänstledigt från skolan och jag hade insett att livet inte går under om jag vilar mitt företagande ett tag. Vi hade bestämt att skapa utrymme för nya, andra upplevelser än sådana vi har i "vardagen" hemma.

Ja, vi är privilegierade. Vi har möjlighet att prioritera ett sådant äventyr genom att hyra ut vårt hus, använda våra besparingar och ja, vi vågar släppa taget. Vi inser att vi lever bara en gång, eller...?

En liten bakgrund är att Mia och jag träffades i Sydney 1985, då vi båda var "backpackers". Vi hann med en del resor till, innan vi blev föräldrar, utbildade oss och började arbeta. Vi har haft en dröm att en dag göra en sådan resa igen! Nu, 33 år senare blir det av, barnen är stora nog att klara sig själva och vi förstår att vi inte är outhärliga. Med de erfarenheterna "visste" vi typ vad vi gav oss in på.

Något av det viktigaste för oss var den stora friheten vi gav utrymme för. Vi hade inga fasta planer utöver en enkel biljett till Auckland, Nya Zeeland. Flip-flops i 6 månader och frihet att stanna, gå vidare eller ändra planer – "open space". För många år sedan upptäckte jag och började leva mer i samklang med det förhållningssätt som finns under ytan i Open Space-möten. Det packades med i ryggsäcken! Mer om detta i slutet av berättelsen.

På **Nya Zeeland** rundade vi sydön med hyrbil under fyra veckor, mestadels boende hemma hos folk via Airbnb. Vilken makalös natur i NZ! Här tar jag ett morgondopp i Charleston – en bortglömd fd. guldbrytarstad som t.o.m. en gång var påtänkt som huvudstad för Nya Zeeland. Numera är det en stad som kan ha välkommen skylten textad på båda sidor. Det blir inte alltid som tänkt.

Därefter ett par veckors vila och trevligt umgänge med Mias tvillingsyster Pia med familj i Melbourne, **Australien**. Några av dagarna närmade sig termometern 40 grader, då låg vi i skuggan vid deras pool. Här ses de berömda beach husen i Brighton.

Den 12 februari flög vi till Phnom Penh, **Kambodja**. En miljonstad utan trafikljus! Hur korsar en flerfilig väg när trafikflödet aldrig sinar? Gå, gå utan att stanna, så öppnar sig vägen för dig! Stannar du så blir det problem, för då kan ingen förutse när du börjar gå igen – kan gå illa! Snacka om att praktisera tillit. Vi "hängde på" lokalbefolkningen innan vi vågade på egen hand.

I Kambodja färdades vi under fyra veckor med buss genom landet. Vi besökte muséer om terrorväldet under Röda Khmererna som med oerhörd grymhet styrde landet under andra halvan av 70-talet. Utav en befolkning på 8 miljoner dödades 3 miljoner "misstänkt oliktankande"!

Vi besökte ruinstaden Angkor som mellan 800-1400 talet var en av världens största städer. Därefter övergiven och återupptäckt på 1800-talet. Idag är en del av alla tempel restaurerade/återskapade medan andra bara gjorts tillgängliga men bevarats i det skick de är nu när jungeln återtagit delar av områdena. Enligt Wikipedia finns 72 större ruiner på området, och då pratar vi större. Templet Angkor Wat är nästan 1 km långt!

Vi testade även på den Kambodjanska sjukvården, som inte tillhör de mer framstående, då Mia rasade halvvägs igenom en hängbro och fick en otäck skada på smalbenet. Panikslagen ropade jag efter ambulans och då fick jag svaret: Vi har inga ambulanser! Nåväl vi åkte tuk-tuk en timme istället. Det blev 7 stygn och tillsyn under 10 dagar innan vi kunde dra vidare.

Gränsen till **Vietnam** passerade vi med buss i söder. Första anhalt Ho Chi Minh City (Saigon) – en pulserande storstad med miljontals moppar/skotrar som äger gatorna. Vietnam med nästan 100 miljoner invånare har utvecklats enormt de senaste decennierna. Vi hade sex upplevelserika veckor i landet. Vi påminns om det fruktansvärda Vietnamkriget (1955-75) i muséer och minnesmärken. Sveriges stöd i återuppbyggnaden är inte glömt och det kritiserade Bai Bang projektet (pappersbruk) har visat sig haft en stor betydelse och har det fortfarande idag.

Sakteliga tog vi oss norrut i det avlånga landet, vi bodde i små hotell ofta drivna av en familj som även bor där. Nästa alla ställen agerar också resebyrå, de kan boka bussbiljetter, arrangera utfärder mm. Enkelt och bekvämt. Maten var genomgående riktigt bra och billig, en nudelsoppa med kyckling kunde kosta några kronor på en liten lokal restaurang. En stor öl 4 kr. Övernattningarna kostade oss normalt 50-100 SEK för ett bra dubbelrum. I söder var det 30-35 grader varmt så vi såg vi till att hitta ett ställe med pool.

Vi hann med diverse buss-, tåg- och båtresor, vandringar, skoterutflykter (suveränt sätt att ta sig runt), grott äventyr i Phong Nha och många möten med vänliga människor såväl Vietnameser som andra resenärer. Norr om Hanoi, vid gränsen mot Kina, bodde vi med minoritetsfolk och gjorde vandringar i bergen. Huvudstaden Hanoi är en till i vår samling "galna städer". För en Kungsbackabo är det en helt annan värld när uppemot 10 miljoner människor ska samexistera i en stad. Det mest fascinerande är att det fungerar!

Vi var trötta av många och långa bussresor så vi flög från Hanoi till Luang Prabang, **Laos**. Skrämda av värmen stannade vi bara ett par veckor i Laos. Vi besökte Luang Prabang, Vang Vieng och huvudstaden Vientiane där vi bodde hos en vän/kollega. Mike har engagerat sig i att organisera hur människorna ska hantera det faktum att landet är fullt av bomber från Vietnamkriget. Utbildning, identifiering och oskadliggörande av bomber sker dagligen. Ofattbara 2 miljoner ton bomber vräktes ut här, i världens mest bombade land. Mike har även startat muséet där arbetet beskrivs, inklusive rehabiliteringsinsatserna som görs. Nr 1 i Vientiane, på sajten Tripadvisor!

I Vang Vieng fick vi förmånen att besöka ett nystartat elefantreservat, där elefanter räddas från hårt arbete och vanskötsel. Kanske inte så smart att bada med elefanterna i 30 gradig lervälling och därefter en lika varm och grumlig sjö där vi tvättade av oss, men det var oemotståndligt.

Nästa resmål var **Indonesien**, världens största muslimska land, med 250 miljoner invånare. Men det är också ett land där det ryms människor med olika trosinriktningar. Det finns hundratals traditionella maträtter från alla olika regioner och lika många språk. De flesta talar Bahasa Indonesia, som är ett konstruerat gemensamt språk.

Vi tillbringade sex veckor här och började i Jakarta, ännu en mångmiljonstad som gör en Kungsbackabo förvirrad. Jakarta ligger på ön Java som är huvudsakligen muslimsk. Där besökte vi de fattigaste, som bor i kåkstäder utmed järnvägsspåren. En stor, svår och hopplös upplevelse. Samtidigt hoppfull, för mitt i allt elände syns en brinnande livsgnista ofta även här.

Vi fortsatte med många timmars bussresa över ön Flores inklusive några dyk vid Komodo öarna. På Flores är de flesta kristna/katoliker men den traditionella animistiska tron är oftast ännu starkare och tydligare i praktiken. Men som de sade, "vi måste välja en religionstillhörighet enligt lag". Animism är inte en valbar religion. Vi fick dock en fascinerande inblick i hur de lever i samklang med naturen och andarna och sina förfäder.

De sista två veckorna tillbringade vi på och kring Bali som är bra mycket mer än Kuta beach! Här fick jag förmånen att vara med på en heldagsceremoni för personalen på den resort vi bodde på, uppe i nordväst. Alla medarbetare var med och även några anhöriga och barn. Jag upplevde hinduiska ritualer vid tre olika tempel, i brännande hetta. Sedan var det gemensam Storytelling vid poolen innan det blev party in i natten!

Ceremonierna gjordes för att tacka för framgångar och fokusera på nya mål. Hinduerna, i alla fall på Bali, visar oerhört mycket tacksamhet i vardagen genom offergåvor såväl utanför huset, i kvarterets och stadens tempel.

Några sammanfattande intryck.

Det var en **aktiv "semester"**, med fullständig frihet. När vi kommit till ett nytt land försökte vi lära oss lite basala fraser. Det gör stor skillnad! Vi läste på om landet och den plats vi var på samtidigt som vi sakteliga började fundera över nästa resmål och en möjlig rutt vi ville ta vidare.

Våra **huvudsakliga källor** var guideböcker från Lonely Planet, Tripadvisor, Google och genom att prata med andra resenärer och lokalbefolkningen. Oftast stannade vi 3-5 dagar på ett ställe, ibland längre och någon gång kortare. När vi visste vart vi skulle närmast använda vi Internet för att boka boende på nästa plats (booking.com, hotels.com, Airbnb). När vi behövde vila eller när vi stormtrivdes, ja då stannade vi längre.

Vi kände oss **aldrig otrygga**, hotade eller rädda. Nåväl, när vi landade i Phnom Penh kändes det lite jobbigt innan vi slappnade av. Tempot i dessa stora, högljudda, pulserande städer var lite skrämmande för oss eftersom vi inte upplevt det på många år. Jo, en gång till var vi rädda. I Nelson, NZ, kände vi oss hotade av en hund som uppträdde väldigt konstigt. Hundarna i Asien var snälla.

Vi bodde och reste **enkelt men bra**. Vi behövde hålla lite i budgeten men kunde unna oss lite mer än riktig lågbudget. Det gick ofta att hitta ett ställe med pool eller strand, vilket var enormt skönt i värmen i Kambodja, södra Vietnam, Laos och Indonesien. Att komma upp på högre höjder var också en befrielse från värmen ibland.

Slutligen, jag är ju en stor "fan" av Open Space-metoden och dess **fyra principer och ena lag**. Att ha detta som del av mitt förhållningssätt underlättar livet, inte minst på en sådan här resa! Det hjälper mig att vara här och nu oftare och göra de vägval som är rätt för mig.

- Vilka som än kommer är rätt personer. (Gilla läget, de som jag delar sovsal med eller den chaufför vi åker med är helt rätt.)
- När det än börjar är rätt tid. (Det börjar helt enkelt när det börjar, varken före eller efter!)
- Vad som än händer är det enda som kunde hända. (Vi gör så gott vi kan och det blir som det blir.)
- När det är slut så är det slut. (Jag är medveten om möjligheten att avsluta om jag känner att det är färdigt.)

LAGEN: Använd fötterna. (Jag har eget ansvar för var jag lägger min energi, får jag inte ut något så kan jag välja att göra något åt det, t ex gå någon annanstans. Eller jag kan välja att stanna och lida.)

Vill du se fler bilder med berättande text så gå in på min Facebook profil och sök upp de två album jag har lagt upp. Där finns nästan 2000 bilder/berättelser från resan!

<https://www.facebook.com/thomas.herrmann1>

